

Dosar nr. 805/121/2016/A1.1/a1

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL GALAȚI
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI
ÎNCHEIERE

Camera de Consiliu din data de 26.04.2016
Judecător de Cameră Preliminară L.H,
Grefier M.P.
Procuror M.B.

La ordine fiind soluționarea recursului formulat de inculpatul **M.D.** în baza Legii nr. 47/1992. împotriva încheierii de ședință din data de 21.03.2016, pronunțată de Judecătorul de Cameră Preliminară de la Tribunalul Galați în dosarul nr 805/121/2016/a1 prin care s-a respins solicitarea privind sesizarea Curții Constituționale.

La apelul nominal a răspuns contestatorul inculpat **M.D.** asistat de apărător ales **S.D.**, cu delegație la dosar.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Inculpatul **Mihai Daniel** prin apărător arată că își menține recursul formulat împotriva încheierii de ședință din data de 21.03.2016, pronunțată de Judecătorul de Cameră Preliminară de la Tribunalul Galați în dosarul nr 805/121/2016/a1 prin care s-a respins solicitarea privind sesizarea Curții Constituționale.

Avocat S.D. apreciază că în primul rând ar trebui stabilit regimul juridic al Legii 47/1992 în raport cu Noul Cod procedură penală.

Consideră că legea privind Organizarea și funcționarea Curții Constituționale este o lege specială, apropiată de legile constituționale și în consecință are putere atât asupra Codului de procedură penală cât și asupra Codului de procedură civilă.

Consideră că din moment ce art. 29 alin. 5 din Legea 47/1992 prevede că încheierea de respingere a sesizării Curții Constituționale poate fi atacată numai cu recurs, aceasta este calea de atac împotriva încheierii care trebuie soluționată imediat de instanța superioară în termen de 48 ore și care este Curtea de Apel Galați (sub aspectul competenței materiale și teritoriale).

În consecință apreciază competentă să soluționeze prezenta cale de atac Curtea de Apel Galați într-un complet legal constituit din 3 judecători.

Reprezentantul Parchetului având în vedere prevederile art. 29 alin 5 din Legea 47/1992, care continuă să fie în vigoare și care prevede posibilitatea exercitării recursului la instanța imediat superioară, consideră că există o neconcordanță, respectiv o omisiune de intervenție a legiuitorului în ceea ce privește recalificarea acestei căi de atac ca urmare a dispozițiilor Noului Cod de procedură penală.

În acest sens, apreciază că contradicția apare și din dispozițiile art. 8 din Legea 255/2013 privind punerea în aplicare a Codului de procedură penală în care se prevede că hotărârile pronunțate în primă instanță, după intrarea în vigoare a legii noi sunt supuse căilor de atac, termenul și condițiile de exercitare fiind prevăzute de legea nouă.

Or, legea nouă, respectiv Codul de procedură penală nu mai prevede o reglementare explicită a recursului și astfel nici legea de Organizare judiciară nu mai descrie modalitatea de constituire a acestor complete.

Pe cale de consecință, prin interpretare consideră că s-ar impune constituirea unui complet de apel care să soluționeze prezenta cale de atac.

Avocat S.D consideră că din punct de vedere al ierarhiei actelor normative, Legea nr 47/1992 are natură constituțională, pe când codul este o lege organică.

Art. 73 alin 2 din Constituția României prevede că orice cod este o lege organică, or Legea nr 47/1992 are putere superioară având în vedere că aceasta dirijează atât Codul de procedură civilă, cât și procedură penală.

În consecință apreciază competență să soluționeze prezenta cale de atac, Curtea de Apel Galați într-un complet de recurs legal constituit din 3 judecători.

Curtea apreciază că se impune sesizarea Înaltei Curte de Casație și Justiție – Completul pentru Dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală pentru a pronunța o hotărâre prealabilă prin care să stabilească care este calea de atac împotriva unei încheieri prin care la instanța de fond – În Camera Preliminară s-a respins excepția de neconstituționalitate ca inadmisibilă, raportat la art. 29 alin 5 din Legea 47/1992.

CURTEA

Asupra procesului penal de față.

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 8057121/2016, inculpatul M.D., prin apărător ales S.D, a formulat recurs împotriva încheierii de ședință din 21.03.2016 a Tribunalului Galați, pronunțată în dosarul nr. 805/121/2016/a1, prin care, în Camera de Consiliu, în procedura de Cameră Preliminară, a fost respinsă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 202 alin. 3 Cod procedură penală raportat la dispozițiile art. 1 alin. 3 și alin. 5, art. 11 alin. 2, art. 24 alin. 1, art. 148 alin. 2 și 4 din Constituția României.

Ulterior, la 14.03.2016, inculpatul, prin apărător ales a invocat neconstituționalitatea prevederilor art. 97 alin. 2 litera f Cod procedură penală, raportat la art. 1 alin.3,5,art. 11 alin. 2 art 24 alin. 1 , art. 148 alin 2, 4 din Constituție.

De asemenea, tot la 14.03.2016, inculpatul, asistat de apărător ales, printr-o cerere ulterioară a invocat neconstituționalitatea prevederilor art. 140 alin. 7, 141 alin 1 și 8, 142 alin 1 și 8, art. 144 alin. 2 , art. 165 alin. 2, art. 167 alin. 2 Cod procedură penală, raportat la art. 1 alin.3,5, art. 11 alin. 2, art. 24 alin. 1, art. 148 alin. 2, 4 din Constituția României, apreciindu-se că dispozițiile art. 202 alin. 4 Cod procedură penală sunt în totală concordanță cu prevederile normelor C.E.D.O, motiv pentru care a apreciat că nu se impune înaintarea acesteia la Curtea Constituțională.

Împotriva acestei dispoziții a formulat cale de atac inculpatul M.D., prin avocat ales.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel Galați sub nr. 805/121/2016/A1.1/a1, având ca obiect contestație și a fost repartizată unui complet de judecată format dintr-un singur judecător.

La termenul de judecată din 26.04.2016, inculpatul, prin apărător ales, a invocat excepția nelegalei compunerii a completului de judecată, solicitând judecarea cauzei în complet de recurs format din 3 judecători, astfel cum cer dispozițiile art. 29 alin. 5 din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României.

În opinia sa, Legea 47/1992, are caracterul unei legi constituționale, cu o forță juridică superioară Codului penal și Codului de procedură penală, care sunt legi organice, în sensul art. 73 alin. 3 din Constituție.

Pe de altă parte, legiuitorul, în Legea 187/2012 de punere în aplicare a Noului Cod penal (Legea 286/2009) la Titlul II „Dispoziții privind modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții penale” nu a prevăzut modificarea art. 29 din Legea 47/1992, iar în Legea 255/2013 de punere în aplicare a Noului Cod de procedură penală (Legea 135/2010) nu este reglementată această situație.

A solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație – în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept.

Ministerul Public, prin procurorul de ședință, apreciază cererea ca fondată, arătând că prevederile art. 29 alin. 5 din Legea 47/1992 vin în contradicție cu prevederile art. 8 din Legea 255/2013 privind punerea în aplicare a Codului de procedură penală, în care se prevede că hotărârile pronunțate în primă instanță, după intrarea în vigoare a legii noi, sunt supuse căilor de atac, termenului și condițiilor de exercitare prevăzute de legea nouă.

Analizând cererea formulată, din prisma motivelor formulate, Curtea constată că aceste motive sunt fondate, de soluționarea acestor aspecte depinde corecta soluționare a cauzei, aceste aspecte nu au mai format obiectul vreunui recurs în interesul legii sau a vreunei hotărâri prealabile soluționate de Înalta Curte de Casație și Justiție, nu fac obiectul unui recurs în interesul legii aflat în curs de soluționare.

În prezenta cauză, Curtea este instanța care soluționează cauza în ultimă instanță.

Cu privire la problema de drept ridicată, Curtea constată următoarele:

1. Contrar susținerilor inculpatului, prin apărător ales, Curtea apreciază că Legea 47/1992 nu este o lege constituțională.

Potrivit art. 73 alin. 2 din Constituție, legile constituționale sunt cele de revizuire a Constituției.

Legea 47/1992 nu are nici caracterul unei legi organice, nereglementând în domeniile expres și limitativ prevăzute de art. 73 alin. 3 din Constituție, fiind o lege specială.

2. Cu privire la aplicarea art. 475 Cod procedură penală, Curtea apreciază că obiect al sesizării prealabile îl poate constitui nu numai o problemă de drept substanțial (drept penal), ci și o problemă de procedură penală (drept procesual penal), așa după cum rezultă din jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, spre exemplu în considerentele deciziilor nr. 17/01.09.2014, nr. 16/22.05.2015, 21/04.06.2015, 26/02.02.2015.

3. Potrivit art. 426 alin. 1 litera d Cod procedură penală, hotărârile penale definitive sunt supuse contestației în anulare când „instanța nu a fost compusă potrivit legii”.

În cauză, de compunerea completului de judecată (3 judecători - complet de recurs, sau 1 judecător), depinde însăși legalitatea hotărârii ce se va pronunța.

4. Prin Legea 187/2012 de punere în aplicare a Noului Cod penal (Legea 286/2009), la Titlul II „Dispozițiile privind modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispozițiile penale”, au fost aduse modificări unor legi penale speciale, în privința căilor de atac, astfel încât aceasta să fie puse în acord cu actualul sistem procesual penal, care prevede o singură cale de atac ordinară, total devolutivă, abandonând principiul dublului grad de jurisdicție în materie penală.

Totuși Legea 47/1992 (art. 29 alin. 5), nu se regăsește printre legile care au fost modificate.

5. La art. 8 din Legea 255/2013 de punere în aplicare a Noului Cod de procedură penală (Legea 135/2010), se prevede că hotărârile pronunțate în primă instanță, după intrarea în vigoare a legii noi, sunt supuse căilor de atac, temeiurilor și condițiilor de exercitare prevăzute de lege nouă.

6. Pe fondul cauzei, trebuie menționat că prin Decizia nr. XXXVI/11.12.2006 publicată în Monitorul Oficial al României - Înalta Curte de Casație și Justiție - Secțiunile Unite s-a pronunțat în recurs în interesul legii, în sensul că împotriva încheierii de ședință prin care în recurs (recurs ordinar, cale de atac total devolutivă la acea dată), au fost respinse ca inadmisibile cererile de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea unor excepții de neconstituționalitate, sunt supuse căii de atac a recursului.

Se observă deci, posibilitatea exercitării unei căi de atac suplimentare, chiar dacă cauza se află pe rolul ultimei instanțe de judecată, în ciclul procesual ordinar.

Rațiunea acestui recurs în interesul legii ca și considerentele care au dus la adoptarea Deciziei nr. XXXVI/2016, consider că își păstrează valabilitatea și în prezent.

Totuși, având în vedere actualele prevederi ale Codului de procedură penală, consider că ar trebui prevăzut expres, căile de atac ce se pot exercita împotriva unei încheieri de ședință, prin care la fond, au fost respinse ca inadmisibile cererile de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea unor excepții de neconstituționalitate.

Acestea, ar trebui să fie, în opinia mea, următoarele:

-contestația - dacă cauza se află la Judecătoria de Drepturi și Libertăți sau la Judecătoria de Cameră preliminară;

-apelul - dacă cauza se află la judecata în fond sau în apel.

Pentru aceste motive, propun sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală cu următoarea problemă de drept:

„În aplicarea art. 8 din Legea 255/2013 și art. 29 alin. 5 din Legea 47/1992, care este calea de atac (recurs, apel, contestație), împotriva încheierii de ședință prin care instanța de fond respinge, ca inadmisibile, cererile de sesizare a Curții Constituționale, cu soluționarea unor excepții de neconstituționalitate?”

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În baza art. 475 și următoarele Cod procedură penală sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru Dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală pentru a pronunța o hotărâre prealabilă în vederea dezlegării de principiu a chestiunii de drept menționată în considerentele încheierii.

În temeiul art. 476 alin. 2 Cod procedură penală suspendă judecarea cauzei având ca obiect exercitarea de către inculpatul **M.D.** a unei căi de atac împotriva încheierii de ședință din 21.03.2016 pronunțată de Tribunalul Galați în dosarul penale nr 805/121/2016/A1 până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru rezolvarea chestiunii de drept.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 26.04.2016.

Judecător de Cameră preliminară